

Dr hab. Przemysław Nehring

AUTOREFERAT

Wykształcenie oraz zatrudnienie

Urodziłem się 22.12.1967 roku w Sztumie, gdzie w miejscowym Liceum Ogólnokształcącym zdałem w 1986 r. maturę. Studia z zakresu filologii klasycznej odbyłem w latach 1986-1991 na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 1991 uzyskał tytuł magistra filologii klasycznej na podstawie pracy magisterskiej, napisanej pod kierunkiem prof. dra hab. Mariana Szarmacha. W 1993 r. rozpocząłem studia doktoranckie z zakresu literaturoznawstwa w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika. W 1994 r. zostałem zatrudniony w Katedrze Filologii Klasycznej UMK na stanowisku asystenta.

Stopień doktora nauk humanistycznych uzyskałem w 1998 roku na Wydziale Humanistycznym UMK na podstawie rozprawy doktorskiej przygotowanej pod kierunkiem prof. dra hab. Mariana Szarmacha pt. „Topika wczesnochrześcijańskiej hagiografii łacińskiej”. Praca doktorska została przeze mnie napisana w ramach promotorskiego grantu KBN. W 1997 roku zostałem laureatem Stypendium Krajowego FNP (obecnie Start). Dużą część pracy doktorskiej przygotowałem w Institutum Patristicum Augustinianum w Rzymie, gdzie przebywałem przez pół roku (X.1996-III.1997) jako stypendysta Rządu Włoskiego.

Na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Dlaczego dziewictwo jest lepsze niż małżeństwo. Spór o ideał w chrześcijaństwie zachodnim końca IV wieku w relacji Ambrożego, Hieronima i Augustyna” (Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2005) oraz odbytego kolokwium i wykładu habilitacyjnego przed Radą Wydziału Filologicznego UMK, w październiku 2006 roku uzyskałem stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa – filologia klasyczna. W latach 1998-2011 pracowałem na stanowisku adiunkta w Katedrze Filologii Klasycznej, a od 2011 zajmuję stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Głównymi obszarami moich badań od doktoratu są: literatura wczesnochrześcijańska, ze szczególnym uwzględnieniem łacińskiej hagiografii antycznej i łacińskiej literatury monastycznej, retoryka antyczna i historiografia późno-antyczna. Po habilitacji skoncentrowałem się głównie na badaniach związanych ze spuścizną św. Augustyna, szczególnie jego korespondencją.

Badania nad literaturą wczesnochrześcijańską w powiązaniu z retoryką antyczną – do habilitacji

W swojej dysertacji doktorskiej zaproponowałem oryginalną metodologiczną koncepcję analizy strukturalnej najstarszych wczesnochrześcijańskich żywotów świętych przy wykorzystaniu klasycznej teorii retorycznej. Wyniki tych badań opublikowałem w książce pt. *Topika wczesnych łacińskich żywotów świętych. Od Vita Antonii do Vita Augustini*, Wydawnictwo UMK, Toruń 1999. (recenzja: J. Figiel, „Vox Patrum”, 36-37, 1999, s. 544-548) oraz dwóch dużych artykułach w języku niemieckim (Die Topik von *exordium* und *narratio* in den frühen lateinischen Heiligenviten, *Eos* LXXXV 1998, v.1, ss. 51-79 a także Die Topik von *argumentatio* und *epilogus* in den frühen lateinischen Heiligenviten, *Eos* LXXXV 1998, v.2, ss. 245-275) i jednym w języku angielskim (Jerome's *Vita Hilarionis*. A Rhetorical Analysis of its Structure, *Augustinianum* fasc. 2, XLIII (2003), s. 417-434.). Moje prace z tego zakresu były wielokrotnie wykorzystywane w opracowaniach polskich, jak i zagranicznych (m.in. A. Cain, The Greek *Historia Monachorum* in Aegypto and Athanasius' Life of Antony, *Vigiliae Christianae* 69(2013), 349-363, s.355;), a opracowaną przeze mnie metodę analizy strukturalnej wczesnych żywotów zastosowała w swojej dysertacji doktorskiej Francesca Bezzone (DECONSTRUCTING THE MAN. CONSTRUCTING THE SAINT. The Literary Sanctification of Germanus of Auxerre in the *Vita Germani Auctore Constantio*, National University of Ireland, Galway, September 2013, s. 42; s. 71-92)

Po doktoracie skoncentrowałem się na badaniach łacińskiej literatury monastycznej. Przygotowałem dla serii Źródła Monastyczne, wydawanej przez Wydawnictwo Benedyktynów Tyniec, dwie książki, zawierające obszernie komentowane przekłady tekstów źródłowych, poprzedzone monograficznymi wstępami – Św. Augustyn, *Pisma monastyczne*, wprowadzenie G. Lawless, wstęp i opracowanie P. Nehring, przekład P. Nehring, ks. M. Starowieyski, R. Szaszka, Kraków 2002, s. 528 - wstęp i opracowanie mojego autorstwa zajmuje objętość ok. 12 ark. wyd., 80% przekładów zawartych w tym tomie jest mojego autorstwa (rec. B. Degórski, *Angelicum* 80 (2003), s. 487-493); Possydiusz z Kalamy, *Żywot św. Augustyna*, wstęp, opracowanie i przekład P. Nehring, Kraków 2002, s.192, (rec. B. Degórski, *Angelicum* 80 (2003), s. 493-495). Publikacja tych tomów została doceniona przez Rektora UMK nagrodą za osiągnięcia naukowe I stopnia.

Jako jeden z głównych wykonawców międzynarodowego grantu finansowanego przez KBN i DAAD w latach 2000-2001, a poświęconego późno-antycznej retoryce, którym kierował wspólnie prof. W. Appel (UMK) i prof. R. Jakobi (Uniwersytet w Halle) zacząłem badać

argumentację retoryczną we wczesnochrześcijańskich sporach moralnych. W tomie podsumowującym wyniki badań prowadzonych w ramach tego projektu opublikowałem artykuł poświęcony analizie retorycznej sporu Hieronima z Helwidiuszem (Nehring P., *In morem declamatorum paululum lusimus – das rhetorische Spiel des Hieronymus mit Helvidius*, *Collectanea Classica Toruniensia* XIV, Studia Graeco – Latina Universitatis Nicolai Copernici, Toruń 2003, s. 75 – 85.) a w kolejnym roku studium pt. Najwcześniejsza chrześcijańska opozycja wobec dziewictwa w świetle *De virginitate* V – VII św. Ambrożego [w:] *Chrześcijaństwo u schyłku starożytności. Studia źródłoznawcze* t. V. Praca zbiorowa pod red. T. Derdy i E. Wipszyckiej, Universitas, Kraków 2004, s. 197 – 218. Rozpoczęte wówczas badania kontynuowałem przez następne lata, a ich zwieńczeniem była książka habilitacyjna pt. „Dlaczego dziewictwo jest lepsze niż małżeństwo. Spór o ideał w chrześcijaństwie zachodnim końca IV wieku w relacji Ambrożego, Hieronima i Augustyna”, Toruń 2005, Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2005 (rec. G. Pac, *Przegląd Historyczny* 3/2007, s. 469 – 472/rec. A. Eckmann, *Vox Patrum*, t. 50-51, s. 658-660). Przedmiotem moich rozważań w tej książce były strategie retoryczne, jakimi posłużyli się wymienieni w tytule wybitni łacińscy pisarze z przełomu IV i V w. w obliczu swego rodzaju „przesilenia antyascetycznego”, do którego doszło w końcu IV w. Wykazałem, że szczególna retoryczna atrakcyjność tematu, jakim było porównanie dobra małżeństwa z dobrem dziewictwa, sprawiała, iż ową kontrowersję, znaczoną przede wszystkim imionami Helwidiusza i Jowiniana, możemy postrzegać nie tylko jako spór o ideał, ale też rodzaj retorycznego "sporu idealnego", w którym każda ze stron mogła z łatwością popisywać się technikami argumentacyjnymi, jakich uczono w ówczesnych szkołach. Wnioski, do jakich doprowadziły prowadzone w tej książce szczegółowe analizy, nie tylko pokazują, w jak wielkim stopniu polemiczna warstwa omawianych tu pism i retoryczne kompetencje ich autorów zaważyły na obrazie prezentowanego przez nich doktrynalnego stanowiska, ale też uświadamiają nam, jak bardzo ów retoryczny koloryt ukształtował, a czasami zniekształcił w naszych oczach obraz tej niewątpliwie ważnej doktrynalnej kontrowersji. Książka została doceniona przez Rektora UMK nagrodą I stopnia. Moje wnioski weszły do naukowego obiegu, a książka była wielokrotnie cytowana w różnych opracowaniach naukowych. Powstały w związku z prowadzonymi przy okazji tego projektu anglojęzyczny artykuł (Nehring P. “Jovinian, Jerome and Augustine. The Bible in the Service of Arguments”, *Palamedes* 2 (2007), ss. 189 – 199) również funkcjonuje w międzynarodowej przestrzeni badawczej (np. A. Antokhin, Jovinian: A Case Study of a Balanced Monastic Theologian, *Phronema*, 2016, Vol. 31/ 1, p. 97-122).

Badania nad literaturą wczesnochrześcijańską, szczególnie korespondencją św. Augustyna, historiografią późno-antyczną, tzw. „humanistyka cyfrowa” - po habilitacji

Po habilitacji kontynuowałem moje badania związane z hagiografią łacińską, w ramach których przygotowałem monograficzne opracowanie dwóch żywotów z tzw. kręgu leryńskiego, które ukazało się jako szeroko komentowany i poprzedzony obszernym wstępem tom w serii Źródeł Monastycznych - *Hilary z Arles, Kazanie o życiu św. Honorata; Honorat z Marsylii, Żywot św. Hilarego, biskupa Arles*, przekład: P. Nehring, B. Bibik; wstęp i komentarz P. Nehring, Źródła Monastyczne 48, Kraków 2009, s. 150, oraz artykuł: Najwcześniejsze żywoty świętych a tradycja antycznej biografii, *Studia Antiquitatis Christianae* 18, Warszawa 2009, ss. 189-201. Retorycznym aspektem wczesnochrześcijańskiej literatury poświęciłem 2 kolejne artykuły – Nehring P., Czy retoryka może pomóc w monastycznym nawróceniu? Przypadek Hilarego, biskupa Arles, *Roczniki Humanistyczne* t. LVIII-LVIX (2010-2011) z. 3. s. 169-178; 44. Nehring P., Autorytet Seneki w argumentacji wczesnochrześcijańskiej, *Symbolae Philologorum Posnaniensium* XXII/2 (2012), s. 91-102. Ten drugi ukaże się w przekładzie na język angielski w specjalnym numerze czasopisma, w którym zostaną wydane wyselekcjonowane przez Redakcję teksty. Efektem moich zainteresowań klasyczną retoryką antyczną jest komentowany przekład nietłumaczonego do tamtego czasu fragmentu IV księgi sławnego dzieła Kwintyliana - Marek Fabiusz Kwintylian. O wstępie. Wprowadzenie, przekład i komentarz P. Nehring, *Studia Antyczne i Mediewistyczne* 9[44], Warszawa-Toruń 2011, s. 87-103.

Już po habilitacji zrealizowałem jako kierownik dwa granty badawcze, zdobyte w procedurze konkursowej. W efekcie pierwszego z nich pt. „IV – wieczne *breviaria* łacińskie autorstwa Eutropiusza, Aureliusza Wiktora i Festusa: wstęp, przekład i komentarz”, finansowanego przez Komitet Badań Naukowych (nr. 1 H01C 064 29) została wydana przez Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego książka *Breviaria dziejów rzymskich*, przekład: P. Nehring, B. Bibik przy współpracy J. Skorackiej i P. Woźniczki; wstęp i komentarz P. Nehring, Warszawa 2010, AKME-Źródła starożytne I, s. 363. Monograficzny wstęp mojego autorstwa i sporządzone przeze mnie obszerne komentarze zajmują w nim ok. 12 ark. wyd., a mój wkład w przekład zamieszczonych w tomie utworów wynosi ok. 50 %. To źródłowe wydawnictwo jest powszechnie wykorzystywane w polskich pracach dotyczących historii starożytnej, zwłaszcza historii Późnego Cesarstwa.

Najważniejszym polem badawczym, jakie uprawiam po habilitacji jest jednak spuścizna św. Augustyna, ze szczególnym uwzględnieniem jej monastycznych aspektów oraz epistolografii. Jako ekspert w dziedzinie Augustyńskiego monastycyzmu zostałem zaproszony w 2008 r. do udziału w dużym międzynarodowym projekcie, poświęconym życiu codziennemu mnichów od IV do X w.: *LA VIE QUOTIDIENNE DES MOINES EN ORIENT ET OCCIDENT (IVE-Xe SIÈCLE)*, finansowanym przez Institut Français d'Archéologie Orientale du Caire oraz Ecole française d'Athènes. W tym naukowym przedsięwzięciu, grupującym badaczy z całego świata, byłem odpowiedzialny za kwestie związane ze starożytnym monastycyzmem w Afryce Północnej. W ramach projektu odbyły się dwa naukowe sympozja, grupujące jego wykonawców (Ateny- 2010 oraz Paryż – 2012) a także powstały dwie zbiorowe monografie, w których zamieściłem rozdziały mojego autorstwa (Nehring P. *Literary sources for everyday life of the early monastic communities in North Africa* [in:] *La vie quotidienne des moines en Orient et en Occident. vol. 1. Etat des sources*, ed. Olivier Delouis, Maria Mossakowska-Gaubert, Caire-Athènes 2015, p. 325-336 oraz P. Nehring, "Disposal of Private Property - Theory and Practice in the Earliest Augustinian Monastic Communities", *La vie quotidienne des moines en Orient et en Occident (IVE-Ve siècle)*, vol. 2, ed. by M. Mossakowska-Gaubert, O. Delouis, Athens, 2018 (w druku). Byłem także zapraszany na wykłady gościnne na temat monastycyzmu Augustyńskiego na Uniwersytet Sofijski (2009), Uniwersytet Nawarry w Pampelunie (2012) oraz na Uniwersytet Kentucky w Lexington (2016). Zostałem także zaproszony do napisania rozdziału pt. „John Cassian and Augustine” do *Brill's Companion to John Cassian*, ed. M. Sheridan. Według ustaleń kontraktu podpisanego przeze mnie z tym prestiżowym Wydawnictwem, książka powinna się ukazać w 2019 r. Napisany przeze mnie i liczący sobie 50 stron rozdział został już przesłany do redaktora tego tomu.

Najważniejsze osiągnięcie naukowe – *Scrinium Augustini. The World of Augustine's Letters*

W latach 2012-2016 realizowałem jako kierownik grantu Narodowego Centrum Nauki projekt badawczy pt. „Listy św. Augustyna w perspektywie interdyscyplinarnej” (Opus 3, nr. 2012/05/B/HS2/04106). W ramach projektu powstał ogólnodostępny darmowy anglojęzyczny portal internetowy (scrinium.umk.pl), który umożliwia inteligentne, na zasadzie tzw. „mapy myśli”, przeszukiwanie zbioru listów biskupa Hippony. Jest to nowatorskie narzędzie informatyczne powstałe według mojej oryginalnej koncepcji, które nie ma sobie podobnych w

świecie tzw. *digital humanities*. W tej bazie danych znajduje się ponad 5000 haseł i ponad 50000 odniesień do konkretnym miejsc w listach. Portal *Scrinium Augustini – the World of Augustine’s Letters* (scrinium.umk.pl) zawiera 12 kategorii nadrzędnych haseł: · Ascetics/Monasticism · Augustine · Biblical citations and references · Doctrine · Everyday life · Language and literary culture · Persons · Philosophy · Polemics · Political, legal and economic issues · Religious practice · Topography. Każda z tak zdefiniowanych głównych kategorii (z wyjątkiem indeksu osobowego i topograficznego) dzieli się na kategorie haseł podrzędnych, a te z kolei często zawierają następne podkategorie haseł o jeszcze węższym znaczeniu. Zastosowane w tym projekcie rozwiązania informatyczne pozwalają użytkownikowi poruszać się po portalu w różnych trybach przeszukiwań – od kategorii najszerszych po najwęższe i odwrotnie, sprawdzać, jakie tematy są poruszane przez Augustyna w konkretnych listach ale też wizualizować całe „drzewa haseł” powiązanych ze sobą stosunkiem podrzędności. Kliknięcie na którekolwiek z haseł odsyła do tych miejsc w korespondencji, w których jako zespół badawczy dostrzegliśmy powiązane z nim problemy i myśli. Oficjalnym uruchomieniem projektu było zaprezentowanie go przeze mnie podczas Oxford Patristic Conference w 2015 r. Spotkał się on tam z ogromnym zainteresowaniem badaczy Augustyna, wyrażanym już podczas prezentacji, ale przede wszystkim mierzalnym aktywnym korzystaniem z portalu. Od momentu jego uruchomienia (sierpień 2015) zanotowaliśmy na nim (wg google analytics) 4 227 sesje, 2 694 użytkowników (łącznie z 43 różnych krajów z wszystkich kontynentów), 15 243 odsłon, 3,61 stron/sesję; śr. czas trwania sesji 2 min. 49 s. (stan na 25.10.2017 r.)

Drugim ważnym efektem projektu było zorganizowanie w 2015 roku w Toruniu panelu dyskusyjnego na temat *Listów* Augustyna z udziałem wybitnych znawców twórczości biskupa Hippony. Moje zaproszenie do udziału w tym przedsięwzięciu przyjęli: Gillian Clark (Uniwersytet w Bristolu), David Hunter (Uniwersytet w Lexington, Kentucky), Danuta Shanzer, Angella Kinney, Philip Polcar (Uniwersytet Wiedeński), Sigrid Mratchek (Uniwersytet w Rostocku), Mathijs Lamberigts (Uniwersytet w Leuven), Elia Marinova (Uniwersytet w Sofii). Zaproszeni goście otrzymali wcześniej dostęp do stworzonej w kierowanym przeze mnie zespole bazy danych i z jej wykorzystaniem przygotowali swoje studia na temat różnych aspektów korespondencji biskupa Hippony, które następnie przedstawili do dyskusji podczas sympozjum w Toruniu. Pokłosiem tego spotkania jest angielskojęzyczna książka - zatytułowana tak, jak nazwa portalu - która ukazała się w 2017 r. w prestiżowym wydawnictwie Brepols jako 76 tom serii *Instrumenta Patristica et Mediaevalia*

(http://www.brepols.net/Pages/ShowProduct.aspx?prod_id=IS-9782503575162-1). W tomie, poprzedzonym moim wstępem, znalazły się studia autorstwa wszystkich uczestników panelu, a wśród nich rozdział mojego autorstwa pt. *Misbehaviour of Clergy in the Light of Augustine's Letters*, s. 79-112.

Istnienie portalu z bazą danych *Scrinium Augustini*, nowatorskiego w skali światowej i dostępnego za darmo narzędzia, może mieć ogromny wpływ na rozwój badań nie tylko nad listami i całą spuścizną Augustyna, ale też nad wieloma kwestiami związanymi z kulturą i historią Późnego Antyku, dla których korpus korespondencji Augustyna – największy zachowany do dzisiaj zbiór łacińskich listów wczesnochrześcijańskich - jest doskonałym źródłem. Liczba dotychczasowych aktywnych użytkowników portalu i opinie na jego temat, jakie otrzymujemy z całego świata, bardzo dobrze rokują na jego przyszłe oddziaływanie w międzynarodowym środowisku badaczy późnej starożytności. Książka wydana w wydawnictwie Brepols i cieszącej się ogromnym uznaniem serii *Instrumenta Patristica et Mediaevalia*, zawierająca rozdziały napisane przez tak wybitnych badaczy Augustyna, jak min. D. Hunter, G. Clark, M. Lamberigts, D. Shanzer czy S. Mratschek z pewnością znajdzie się w głównym nurcie światowej dysputy nad listami Augustyna. Będzie też ona doskonałą promocją polskiej patrystyki na świecie, jako że powstała pod redakcją polskich badaczy (P. Nehring – general editor, R. Toczko i M. Stróżyński – associate editors), a znalazły się w niej również rozdziały napisane przez polskich wykonawców grantu (Nehring, Toczko, Stróżyński, Adamiak).

Prezentowałem projekt „*Scrinium Augustini*” na specjalnie zorganizowanych w tym celu seminariach za granicą, na Uniwersytecie w Leuven, Uniwersytecie Kentucky w Lexington, Uniwersytecie w Villanova (Pensylwania, USA), Katolickim Uniwersytecie Amerykańskim w Waszyngtonie, a także w Polsce, na Uniwersytecie Warszawskim i na posiedzeniu Komitetu Nauk o Kulturze Antycznej PAN oraz na Zjeździe Polskiego Towarzystwa Filologicznego w Toruniu. Za każdym razem nowatorstwo projektu i jego funkcjonalność spotykały się z uznaniem. Odesłania do stworzonej na podstawie mojego oryginalnego pomysłu i w kierowanym przeze mnie zespole bazy danych znajdują się na stronach: The North American Patristic Society: <http://patristics.org/resources/early-christian-authors/> oraz popularnym amerykańskim portalu przeznaczonym dla badaczy starożytności wczesnochrześcijańskiej Southwestern Center for Early Christian Studies: <https://earlychristianstudies.org/resources/>.

Wyniki badań nad listami Augustyna prezentowałem także na International Medieval Congress w Leeds w 2015 wygłaszając referat pt. *The Power of/or Authority: The Role of Bishop's Authority in the Affair of the Jew Licinius (Letter 8*)*, natomiast podczas kolejnej edycji tego kongresu w 2016 r. jako zespół badawczy zorganizowaliśmy prowadzoną przeze mnie sesję poświęconą polemice w listach wczesnochrześcijańskich (*The Use of Letters in Early Christian Polemics*). Na rok 2018 zostałem zaproszony przez Josepha Grabua'a, organizującego podczas kolejnego kongresu sesję pt. *Exegesis and Polemics in Late Antiquity: The Letters (and Writings) of Jerome and Augustine*. do jej przewodniczenia. Moje kompetencje w dziedzinie korespondencji Augustyna zostały zauważone i docenione przez Augustinian Heritage Institute (New York), wydający referencyjną we współczesnych badaniach serię tłumaczeń dzieł wszystkich Augustyna na język angielski (*The works of Saint Augustine: A translation for the 21st century*). Zaproponowano mi przygotowanie tomu pt. *St. Augustine, Essential Letters*, który ma stanowić dokonany przeze mnie wybór najważniejszych listów biskupa Hippony w tłumaczeniu R. Teske'ego z moim obszernym wstępem na temat korespondencji Augustyna i komentarzem do poszczególnych listów. Przyjąłem tę propozycję i podpisałem z wydawnictwem kontrakt na książkę, która ma się ukazać w 2020 r.

Opieka naukowa i kształcenie młodej kadry

Pod moją opieką zakończył się powodzeniem jeden przewód doktorski. Dr Rafał Toczko uzyskał swój naukowy stopień w 2010 r. na podstawie pracy pt. *Obraz heretyka. Pelagiusz i jego poglądy w pismach Augustyna z lat 415—418*. Jej przeredagowana wersja została wydana jako książka pt. *Jak zostać heretykiem. Przypadek Pelagiusza*, Toruń, 2013. Dr Toczko jest pracownikiem naukowym, który prowadzi badania na światowym poziomie. Był laureatem ministerialnego stypendium dla wybitnych młodych uczonych, w kierowanym przeze mnie grantie badawczym występował jako główny wykonawca, a teraz realizuje projekt NCN jako kierownik grantu. Jako promotor opiekuję się obecnie jednym doktorantem, mgrm Przemysławem Chudzikiem, który przygotowuje pod moją opieką pracę pod tytułem: *Status formalny i funkcjonalny anegdoty w biografii antycznej i jego renesansowe echa w literaturze włoskiej oraz polskiej*. Przewód doktorski został otwarty 14.09.2015 r, a obronę przewiduję na koniec 2018 r.

Byłem recenzentem w 3 pomyślnie zakończonych przewodach doktorskich, wszystkich na Uniwersytecie Warszawskim. Dr Elżbiety Szabat (temat: *Ludzie kultury i ośrodki intelektualne we Wschodnim Cesarstwie Rzymskim (V-VII wiek)*). Prymat Aleksandrii

w *życiu umysłowym u schyłku antyku*, UW, Warszawa 2008, promotor Prof. Ewa Wipszycka-Bravo), dra Jana Kozłowskiego (temat: „*Płonął ogniem, a nie splanął od niego*” – analiza i interpretacja *Martyrium Polycarpi* 15, 2, UW, Warszawa 2008, promotor: ks. prof. Marek Starowieyski), dr Marty Kułaj (temat: *Obraz pryncypatu w dziełach historyków greckich – analiza semazjologiczna terminologii politycznej*, UW, Warszawa 2014, promotor Prof. Adam Ziółkowski). Dwukrotnie byłem członkiem komisji habilitacyjnych, w przypadku postępowania dra hab. B. Awianowicza (UMK) pełniłem funkcję sekretarza, natomiast w postępowaniu dra hab. R. Piętki (UAM) byłem wskazanym przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych członkiem komisji.

Wśród recenzji wydawniczych, jakie sporządzałem, były także recenzje dwóch książek habilitacyjnych: dra hab. Michała Stachury (*Wrogowie porządku rzymskiego. Studium zjawiska agresji językowej w Kodeksie Teodozjusza, Nowelach Postteodozjańskich i Konstytucjach Sirmondiańskich*, Wydawnictwo UJ, Kraków 2010) oraz dr hab. A.M. Wasyl (*Genres Rediscovered: Studies in Latin Miniature Epic, Love Elegy and Epigram of the Romano-Barbaric Age*, Wydawnictwo UJ, Kraków 2011).

Pod moją opieką powstało 14 prac magisterskich z zakresu filologii klasycznej.

Działalność popularyzująca naukę

Od początku istnienia Fundacji „*Tradio Europae*”, której najważniejszym statutowym celem jest promocja kultury antycznej, piastuję funkcję przewodniczącego jej Rady. Moim oryginalnym pomysłem jest realizowany przez Fundację projekt „*Liga starożytnicza*” adresowany do młodzieży szkół ponadpodstawowych regionu. W bieżącym roku rozpoczęła się 11 edycja tego programu, w którym w sumie wzięło już udział ponad 1500 uczestników. W ramach Ligi osobiście wygłosiłem 5 wykładów. Głosiłem także prelekcje na temat kultury antycznej w liceach ogólnokształcących - w I LO w Olsztynie i Liceum Akademickim w Toruniu. Chętnie biorę aktywny udział w różnych wydarzeniach i przedsięwzięciach promujących kulturę antyczną, takich jak np. II Fordońska Noc Sztuki (2014), podczas której wygłosiłem wykład o prześladowaniach chrześcijan w starożytności, albo publiczne czytanie *Odysei* (marzec 2017), podczas którego czytałem łaciński przekład *Odysei*, czy też audycja radiowa w Radiu PIK poświęcona Rzymowi (2015). Przez kilkanaście lat (2000-2014) byłem sekretarzem Komitetu Okręgowego Olimpiady Języka Łacińskiego w Toruniu.

Pozycja w środowisku naukowym

Moja naukowa i organizacyjna działalność spotykała się i spotyka z uznaniem środowiska polskich starożytników, wyrażanym wyborem do sprawowania różnych funkcji i członkostwa w ciałach kolegialnych. W latach 2011-2015 byłem wybranym przez środowisko ekspertem Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku filologia klasyczna, od 2013 sprawuję (obecnie drugą kadencję) funkcję Wiceprezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Filologicznego, a w r. 2015 zostałem wybrany do Komitetu Nauk o Kulturze Antycznej PAN. W 2017 r. byłem członkiem Zespołu Ekspertów powołanego przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w konkursie Uniwersalia, finansowanym w ramach NPRH. Recenzowałem około 30 wniosków grantowych dla NCN i NPRH. W 2017 roku wygłosiłem na zaproszenie Uniwersytetu Syczuańskiego w Chengdu, jednej z najlepszych chińskich uczelni cykl 16 godzin wykładów na temat „Ancient Roots of Western Culture”.

Od roku 2008 sprawuję odpowiedzialne funkcje na Wydziale Filologicznym UMK. Przez dwie kadencje – 2008-2016 – piastowałem stanowisko prodziekana, a w 2016 r. zostałem wybrany dziekanem na trwającą właśnie kadencję. Jestem członkiem Senatu UMK, a w przeszłości pracowałem w wielu wydziałowych i senackich komisjach.

2017 -11- 10

10/10/2017

Przemysław Neliy